

[Kirsten Lee]

Men når jeg siger det, siger jeg i samme åndedræt, at det ikke er et spørgsmål om, at vi bare skal nedlægge og ophøre med indsatsen. Vi ønsker at forstærke indsatsen, og det tror vi bedst kan ske, såfremt disse ting adskilles.

Jeg synes, hr. Qvist Jørgensen og jeg er enige om, at der skal ske en opprioritering. Vi kan begge to undre os over, at man ikke fik nogen ansøgere til rusmiddelforskningsinitiativet. Det er jo – hvad vi også begge to er enige om – fordi det er et lavstatusområde. Vi skal politisk gøre det til et højstatusområde. Derfor foreslår jeg, at når vi nu går i gang med udvalgsarbejdet, så går Socialdemokratiet aktivt og konstruktivt ind i arbejdet.

Med hensyn til Tobaksskaderådet vil jeg gerne føje til, hvad jeg sagde før, fordi det åbenbart optager hr. Qvist Jørgensen, at det er min opfattelse, at Tobaksskaderådet fungerer ualmindelig godt. Det er et velfungerende råd. Prøv at se på de konkrete aktive initiativer, det har taget i den korte tid, det har eksisteret i. Men jeg har samtidig den opfattelse, at det er muligt, at vi får noget bedre end det nuværende Alkohol- og Narkotikaråd, og det er det, vores bestræbelser går ud på.

Hr. Hans Jørgen Jensen spørger, hvad forslaget handler om. Jeg foreslår, at hr. Hans Jørgen Jensen læser det med lidt større grundighed.

Og hvad midlerne angår, hr. Hans Jørgen Jensen, så gik mit svar til den socialdemokratiske ordfører ud på, at dette ikke var et besparelsesforslag. Det er ikke et spørgsmål om, at de penge, der er sat af til alkoholforebyggelse, nu bare skæres bort. De penge bliver fortsat brugt inden for det forebyggende område. Og det er det, jeg tror vi i dag kan få sundhedsministeren til at bekræfte.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Til fru Kirsten Lee vil jeg sige, at det jo altid er udmærket at svare med et modspørgsmål. Det kan man jo da forsøge at komme af sted med.

Det modspørgsmål, jeg fik, var, hvordan man på nuværende tidspunkt er i kontakt med nærsamfundet, det lokale samfund. Det er mit indtryk, og det er et indtryk, der går igen fra den bunke høringssvar, vi har fået, at både Forebyggelsesrådet og ikke mindst Alkohol- og Narkotikarådet gør en stor indsats netop med

at kontakte lokale folk. Så kan man altid diskutere, om amternes folk er lokale. Men med folk i kommunerne og folk i de lokale forebyggelsesråd ude omkring på skolerne og i skoleforvaltningerne har de en tæt kontakt.

Det er derfor, jeg spørger: Jamen hvordan forestiller man sig fra ministeriets side, at man bare på et tilsvarende niveau skal leve op til de her ting? Og når jeg spørger, så er det ikke med hensyn til, om man ville have mulighed for det, for det ville man selvfølgelig. Hvordan har man rent praktisk tænkt sig at gøre det, når man nu ret snart åbenbart vil nedlægge disse to instanser? Hvem skal tage over? Hvornår og hvordan? Vil det ikke falde til jorden? Er man ikke bekymret i ministeriet? Skulle man ikke tage og vente lidt og tænke sig om? Det er de ting, jeg spørger om.

Og så må jeg gentage min bekymring med hensyn til muligheden for at koordinere den oplysende indsats på meget forskellige områder, hvis man nu skal stille det lidt polemisk, men i og for sig realistisk op, fra idrætsskader til misbrugsområdet. Hvordan i alverden forestiller man sig, at Det Forebyggelsespolitiske Råd med 24 medlemmer skal koordineres? Skal de holde sig tilbage i forhold til hinanden? Regner man med, at man kan få Kræftens Bekæmpelse til at holde sig tilbage til fordel for Hjerteforeningen, eller hvem det nu måtte være? Jeg spørger bare.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Nu er fru Birgitte Husmark jo et meget bekymret menneske, der også bekymrer sig om ministeriets bekymringer. Dem kan jeg ikke bekymre mig om, for jeg kender ikke noget til dem.

Men fru Birgitte Husmark klandrer fortsat forslaget, for hvordan skal vi nu få sådan et råd, der kan tage sig af alt fra idrætsskader til misbrug? Jamen det er lige præcis det, det handler om, fru Birgitte Husmark. Det handler netop om, at indsatsen skal koordineres. Det kan godt være, at man målrettet skal lave en indsats imod idrætsskader over for én gruppe, men man skal bare ikke tro, at man kan lave en stor, generel indsats imod idrætsskader samtidig med, at man laver en stor, generel indsats imod alkoholmisbrug.